

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3
Academics Administration in the Digital Era of the School Administrators
Under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3

ธัญยกร บุญจอม¹ ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.สมาน อัสวภูมิ² รองศาสตราจารย์ จำเริญ อุณแก้ว³
Thanyakorn Boonjom¹ Prof. Dr. Saman Asawapoom² Assoc. Prof. Jamroen Unkaew³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษาและ 3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 2,073 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 173 คน และครูจำนวน 1,900 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 27 คน และครูผู้สอน จำนวน 300 คน รวม จำนวน 327 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิและเทียบสัดส่วนตามขนาดของสถานศึกษาและตำแหน่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.988 และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยพบว่า

1. ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาโดยภาพรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ ยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

¹Master of Education Program in Educational Administration Sisaket Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

^{2,3}Lecturer of Education Program in Educational Administration Sisaket Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ธัญยกร บุญจอม, stu6430117115@sskru.ac.th

รับเมื่อ 28 มิถุนายน 2567 แก้ไขเมื่อ 19 สิงหาคม 2567 ตอบรับเมื่อ 21 สิงหาคม 2567

3. แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 1) ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา คือ สถานศึกษาควรมีการจัดทำหลักสูตรที่มีความหลากหลายของรายวิชาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล 2) ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานวิชาการและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครู 3) ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ คือ ผู้บริหารควรพัฒนารูปแบบห้องเรียนเคลื่อนที่โดยจัดทำเป็นคลังสื่อดิจิทัลต่าง ๆ ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลและส่งเสริมให้ครูได้รับพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีการออกแบบ พัฒนาและผลิตสื่อ นำเสนอสื่อ ใช้สื่อ ที่เหมาะสม และพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลาย 4) ด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา คือ ควรมีการนิเทศกำกับติดตามและให้ขวัญกำลังใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานของบุคลากรอย่างต่อเนื่องและ 5) ด้านบริหารการวัดผล ประเมินผล คือ ควรมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลและอบรมบุคลากรให้สามารถใช้โปรแกรมการวัดและประเมินผลจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน

ABSTRACT

The purposes of the research were 1) to study the level of Academic Administration in the Digital Era of the School Administrators under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3. 2) to compare the academic administration in the Digital Era according to positions, levels of education, job experiences, and school sizes of the administrators under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3. 3) to Study guidelines for developing the school administrators under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3. The samples used in this research comprised 27 school administrators and 300 teachers. The Krejcie and Morgan table, stratified sampling, and proportionate sampling by school size and positions were used to determine the multi – stage sampling. The instrument used to collect data were a questionnaire with a the reliability of 0.988 and structured interviews. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The research results were as follows

1. The level of Academic Administration in the Digital Era of the School Administrators under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3 was at a high level.
2. In comparing academic administration in the Digital Era of the School administrators under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3 were classified by positions, education levels, work experiences, and school sizes. When comparing academic administration classified by positions, there was a statistically significant difference at the level of 0.01, by educational levels, there was a statistically significant difference at the level of 0.05, by working experiences, there was a statistically significant difference at the level of 0.01 and by school sizes, and there was not difference.
3. Guidelines for Academic Administration in the Digital Era of the School administrators under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3, it was found as follows 1) Curricula from educational institutions should cover a wide range of topics in order to accommodate students' needs in the digital age. 2) It is recommended that school administrators integrate digital technology into academic administration and encourage instructors to use it for teaching and learning. 3) It is recommended that school administrators establish a mobile classroom structure by

assembling a collection of diverse digital material by using digital platforms and motivating educators to advance their own design technology skills. 4) Employees should be encouraged to use digital technology under supervision, observation, and monitoring in order to continuously improve their work. 5) Digital technology should be employed in assessment and measurement, as well as in training staff to use assessment and evaluation programs and maintain systematic, current data storage.

Keywords: Academic Administration, The Digital Era, School Administration

ภูมิหลัง

ปัจจุบันแนวทางการศึกษาหลายประเทศทั่วโลกกำลังก้าวข้ามรูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิม ๆ ที่ใช้ครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานการจัดการเรียนการสอนในยุคนี้ถือเป็นยุคของโลกคือห้องเรียนซึ่งกำลังจะแปรสภาพจากอดีตที่ห้องเรียนเป็นเพียงห้องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ มีครูทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับผู้เรียนเพียงอย่างเดียวผู้เรียนก็มีหน้าที่รับความรู้จากครูผู้สอนซึ่งแตกต่างจากปัจจุบันที่เริ่มมีการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสนใจใฝ่เรียนรู้ สนุกสนานกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น ฟาฏีนา วงศ์เลขา (2558, หน้า 56) แต่ในขณะเดียวกันยังมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูหลาย ๆ ท่านไม่ได้นำหลักในการบริหารงานในยุคดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานวิชาการเท่าที่ควร ซึ่งการบริหารงานวิชาการจะให้สัมฤทธิ์ผลเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษาที่มีปัญญาเฉียบแหลม เป็นผู้ประสานชุมชนที่ดี เป็นผู้อำนวยความสะดวกที่เชี่ยวชาญเข้มแข็งและเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล รุ่ง แก้วแดง (2545, หน้า 2) และบุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการมากขึ้นเพียงใดจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานและบุคลากรในสถานศึกษาให้เกิดความพร้อมอย่างทั่วถึงก่อน อันจะก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและปฏิบัติงานอย่างจริงจังเพื่อให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ อัมภา บุญช่วย (2553, หน้า 1)

การบริหารงานวิชาการในยุคต่าง ๆ ย่อมมีความแตกต่างกันเพราะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านวิทยาการของโลก ซึ่งมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ทุกชาติทุกภาษารวมทั้งประเทศไทย ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ซึ่งใช้คำว่า “ยุคดิจิทัล” โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับตัวให้เข้ากับโลกแห่งความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อให้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ จินณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 52) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัลส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อพฤติกรรมในการใช้ชีวิต รวมถึงการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ที่เน้นองค์ระคุณภาพ ยึดหลักธรรมาภิบาล ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารงาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่ายุคดิจิทัลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างมากมายและงานวิชาการก็มีความสำคัญเป็นงานหลักของสถานศึกษา ซึ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 หลายแห่งได้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการซึ่งช่วยให้ครูผู้สอนทำงานได้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีการจัดเก็บงาน เอกสารต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 เพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนได้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา และใช้บริหารงาน

วิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา และเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 เป็นอย่างไร
2. เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาด ของสถานศึกษา แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดของ สถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. สถานภาพแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
- ผู้บริหารสถานศึกษา - ครู
2. ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
- ปริญญาตรี - สูงกว่าปริญญาตรี
3. ประสบการณ์การทำงาน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ
- น้อยกว่า 5 ปี - ตั้งแต่ 5 - 10 ปี
- มากกว่า 10 ปี
4. ขนาดของสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
- ขนาดเล็ก - ขนาดกลาง / ใหญ่

ตัวแปรตาม

- การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3
1. ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา
 2. ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้
 3. ด้านบริหารการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้
 4. ด้านบริหารนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา
 5. ด้านบริหารการวัดผล ประเมินผล

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 2,073 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 173 คน และครูจำนวน 1,900 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 327 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 27 คน และครู จำนวน 300 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และเทียบสัดส่วนตามขนาดของสถานศึกษา

การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 3 คน ได้มาโดยวิธีการเจาะจง โดยแบ่งตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.988 ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้แบบสอบถาม มีลักษณะเป็น แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ 3) ด้านบริหารการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ 4) ด้านบริหารนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 5) ด้านบริหารการวัดผล ประเมินผล จำนวน 49 ข้อคำถาม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ 3) ด้านบริหารการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ 4) ด้านบริหารนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 5) ด้านบริหารการวัดผล ประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3

1.2 ส่งแบบสอบถาม จำนวน 327 ชุด ถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ (Google Form)

1.3 เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถาม ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ท่าน

2.2 ผู้วิจัยนำส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์การให้สัมภาษณ์ พร้อมแบบสัมภาษณ์ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ท่าน

3. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูลในการสัมภาษณ์ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé Method)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามตำแหน่งโดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา แนวทางในการพัฒนาคือสถานศึกษาควรมีการจัดทำหลักสูตรที่มีความหลากหลายของรายวิชาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลและผู้บริหารยุคใหม่ต้องทันเรื่องดิจิทัลเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา และช่วยในการตัดสินใจได้สะดวกรวดเร็ว พร้อมทั้งจะแก้ปัญหาได้เสมอ รวมทั้งส่งเสริมครูผู้สอนให้มีการอบรมด้านหลักสูตรทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์

3.2 ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ แนวทางในการพัฒนาคือควรมีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการในสถานศึกษา รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนครูให้เข้ารับการอบรมพัฒนาทักษะ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นอยู่เสมอ อีกทั้งผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในด้านการจัดการเรียนการสอนของครู

ควรมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการติดตั้งระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการใช้งาน

3.3 ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ แนวทางในการพัฒนาคือโรงเรียนต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่ได้รับจัดสรร เพื่อสามารถนำมาใช้พัฒนาระบบวิชาการได้ ควรบริหารจัดการตามทรัพยากรที่มีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลก่อให้เกิดผลประโยชน์นักเรียนเป็นอันดับแรก ส่งเสริมให้ครูได้รับพัฒนาตนเองในด้านเทคโนโลยีการออกแบบ พัฒนาและผลิตสื่อ นำเสนอสื่อ ใช้สื่อ ที่เหมาะสม และพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลายเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง

3.4 ด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา แนวทางในการพัฒนาคือควรมีการนิเทศกำกับติดตามและให้ขวัญกำลังใจในการใช้เทคโนโลยีพัฒนางานของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ควรมีการประชุมและกวีนิเทศออนไลน์แทนการนิเทศตามห้องเรียนและควรมีการส่งเสริมสนับสนุน และผลักดันทั้งในเรื่องงบประมาณ กำลังคน การติดตามประเมินผลและการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ทำให้การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 ด้านบริหารการวัดผล ประเมินผล แนวทางในการพัฒนาคือควรจัดให้มีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการบริหารจัดการงานวิชาการทุกโรงเรียน ควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลเป็นการบริหารที่เพิ่มความคล่องตัว ช่วยอำนวยความสะดวก ประหยัดเวลา และรวดเร็ว และการจัดสรรทรัพยากรและอบรบบุคลากรให้สามารถใช้โปรแกรมการวัดและประเมินผลจัดเก็บข้อมูลการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 พบว่าโดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาลำดับคือ ด้านบริหารจัดการการเรียนรู้ ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ด้านบริหาร การวัดผล ประเมินผล ด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและด้านบริหารการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการโดยมีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นแต่ยังขาดในเรื่องของการสนับสนุนด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งอาจจะมีส่วนปัจจัยด้านงบประมาณหรือบริบทที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ รัชฎาพร มีอาษา (2555, หน้า 72) ได้ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับ กรวิณั ไม้หอม (2565, หน้า 10) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการในยุคไทยแลนด์ 4.0 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาภักดีวัฒนาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 6 พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและขนาดของสถานศึกษา ดังนี้

2.2 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามตำแหน่งจากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมพบว่า มีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านบริหารการวัดผล ประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารงานวิชาการ มีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ และมีมุมมองต่อการบริการงานด้านวิชาการในยุคดิจิทัลที่แตกต่างจากครูผู้สอน สอดคล้องกับสุพรรณา แสงจันทร์นวล (2564, หน้า 373) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในยุคการศึกษา 4.0 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโดยจำแนกตามตำแหน่งในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.2 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้และด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านบริหารการวัดผล ประเมินผลไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้และประสบการณ์ในด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคในสถานศึกษา ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้และด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่แตกต่างกันแต่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคในสถานศึกษาในด้านบริหารการวัดผล ประเมินผลไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับรัชก มีชูชัน (2565, หน้า 9) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการบริหารงานวิชาการเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลในสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า วุฒิการศึกษาต่างกันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการบริหารงานวิชาการเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลในสถานศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริหารหลักสูตร ด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและด้านบริหารการวัดผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันมีประสบการณ์ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานด้านบริหารหลักสูตร ด้านบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาและด้านบริหารการวัดผลแตกต่างกันแต่ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน เพราะยุคปัจจุบันไม่ว่าใครหรือจะอยู่มีใครก็สามารถเข้าถึงสื่อ เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ เจริญพงศ์ คงทน (2558, หน้า 50) ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี โดยผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์การบริหารต่างกัน มีประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกัน

2.4 การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมไม่มีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน ขนาดของโรงเรียนจึงไม่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยได้ว่า ขนาดของสถานศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบริบทสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 มีความคล้ายคลึงกัน อีกทั้งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาและปัจจุบันการเข้าถึงทางด้านเทคโนโลยีมีวิวัฒนาการก้าวหน้าเป็นอย่างมาก จึงส่งผลให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าถึงข้อมูลและเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างง่ายดายด้อยคล่องกับ วีรภัทร ภักดีพงษ์ (2564, หน้า 5) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัลตามหลักสัปปริสธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมและแต่ละด้าน มีค่า sig สูงกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ขนาดของโรงเรียนจึงไม่ส่งผลต่อสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

3. ผู้บริหารสถานศึกษาได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญที่เป็นแนวทางในการพัฒนา ได้แก่ ด้านบริหารหลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมครูผู้สอนให้มีการอบรมด้านหลักสูตรทั้งในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ ซึ่งสอดคล้องกับวีรภัทร ภักดีพงษ์ (2565, หน้า 5) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปริสธรรม 7 พบว่าในด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรม สัมมนาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการทบทวนและพัฒนาหลักสูตร ควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับครูเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดด้อยของนักเรียน และครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการทบทวนและพัฒนาหลักสูตร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการปฏิบัติงาน ด้านบริหารจัดการเรียนรู้ ควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับ วีรภัทร ภักดีพงษ์ (2565, หน้า 5) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปริสธรรม 7 พบว่าในด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้ครูนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ด้านบริหารการใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ ควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองในด้านเทคโนโลยีเพื่อการผลิตสื่อที่หลากหลาย นำเสนอสื่อ ใช้สื่อ สนองความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ทินกร เผ่ากันทะ (2565, หน้า 42) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองในเรื่องของ ICT และนำ ICT มาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของตนเองและของผู้เรียน ด้านการบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ต้องส่งเสริมสนับสนุน และผลักดันทั้งในเรื่องงบประมาณ กำลังคน การติดตามประเมินผลและการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ทำให้การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับวีรภัทร ภักดีพงษ์ (2565, หน้า 5) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปริสธรรม 7 พบว่าในด้านการบริหารการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการนิเทศ วัดผลและประเมินผล

การพัฒนาสถานศึกษา และด้านบริหารการวัดผล ประเมินผล ควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและประเมินผลเป็นการบริหารที่เพิ่มความคล่องตัว ช่วยอำนวยความสะดวก ประหยัดเวลา และรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติริทธีร์ สว่างบุญ (2563, หน้า 40) ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า ควรมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผล ประเมินผลในการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปกำหนดแนวทาง และวางแผนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลต่อไป
- 1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการไปปรับใช้กับสถานศึกษาของตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาแนวทางในการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อหาแนวทางในการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 2.2 ควรศึกษาแนวทางในการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อจะได้แนวทางในการบริหารงานวิชาการต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรวิณั ไม้หอม. (2565). การบริหารงานวิชาการในยุคไทยแลนด์ 4.0 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา กลัปยาศิวัฒนาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6. *วารสาร มมร ลัณนาวิชาการ*, 12(2), 10. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/mbulhcjournal/article/view/254766>.
- จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เจริญพงศ์ คงทน. (2558). *ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ทัศนคติริทธีร์ สว่างบุญ. (2563). การพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 37(102), 40. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JEMEPTB/article/view/248813>.
- ทินกร เผ่ากันทะและกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนา วิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 4(2), 42. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JAPDEAT/article/view/252246>
- ฟ้าภูษา วงศ์เลขา. (2558). *การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกดิจิทัล*. เดลินิวส์, 1.

- รัชฎาพร มีอาษา. (2555). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอเมืองสระแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัชนก มีชูพันธ์. (2565). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการบริหารงานวิชาการเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล. วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ, 10(2), 9.
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/RCIM/article/view/248224>.
- รุ่ง แก้วแดง. (2545). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารยุคปฏิรูปการศึกษา: ผู้บริหาร(การศึกษา). กรุงเทพฯ: วี. ที. ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- วีรภัทร ภักดีพงษ์. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษายุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. วารสารวิชาการ, 5(4), 5.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/article/view/253978>.
- สุพรรณษา แสงจันทร์นวล. (2564). การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคการศึกษา 4.0 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ, 5, 373.
<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sskrujournal/article/view/253647>
- อำภา บุญช่วย. (2553). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.